

РЕШЕНИЕ

№ 607

гр. София, 10.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ЧЖ-IV-Г, в закрито заседание на десети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Албена Александрова

Членове: Нели С. Маринова
Господин Ст. Тонев

като разгледа докладваното от Господин Ст. Тонев Въззивно гражданско дело № 20211100511284 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 436 - чл. 438 ГПК.

Образувано е по жалба на С.А. М., подадена чрез адв. Ц.Б., против Постановление за разноси от 29.06.2021г. на ЧСИ С.П., рег. № 921 на КЧСИ, по изпълнително дело № 20219210401711, с което ЧСИ е отказал да намали претендираното от взыскателя адвокатско възнаграждение до сумата от 200 лева.

Жалбоподателят счита, че претендираният от взыскателя адвокатски хонорар бил прекомерен и не съответствал на правната и фактическа сложност на делото, същият бил неоправдан. Твърди се, че единствени предприети действия от пълномощника на взыскателя били подаване на молба за образуване на изпълнителното дело с посочване в същата на способа на изпълнението и явяване за извършването на въвода, който всъщност не бил осъществен.

Моли съда да отмени Постановлението като намали размера на адвокатското възнаграждение от сумата от 1000 лв. на 200 лв.

В срока по чл. 436, ал. 3 от ГПК е постъпило писмено възражение от взыскателя.

Излага се, че жалбата била нередовна и неоснователна.

Сочи се, че нередовността се дължала на противоречие между обстоятелствената част и петитума – първо било посочено, че отказът е постановен по и.д. №20219210401711, а в петитума – и.д. №202192104011. Не

бил посочен и видът на обжалвания акт на ЧСИ.

Евентуално, излага се, че жалбата е неоснователна, т.к. претендираното възнаграждение било под минимума, определен съгласно НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения (Наредба № 1). Сочи се, че съгласно чл. 10, т. 3 Наредба №1 за процесуално представителство, защита и съдействие на страната по изпълнително дело, което има за предмет въвод или опразване на недвижим имот възнаграждението било равно на $\frac{1}{2}$ от съответните възнаграждения по чл. 7, ал. 2 на база стойността на имота. Процесният имот имал актуална данъчна оценка за 58373,10 лв., поради което минималното адвокатско възнаграждение, определено по чл. 10, т. 3 Наредба № 1, надхвърляло 1100 лв. Твърди се, че делото се характеризирало с по-високи степени на фактическа и правна сложност, надхвърлящи обичайните. Процесуалният представител извършвал множество справки по делото, осъществявал комуникация със служители на ЧСИ, присъствал на въвода, подписал протокола от въвода и подал частна жалба срещу отказа от извършване на въвода. Твърди се, че жалбоподателката станала повод за образуване на изпълнителното дело. Иска се жалбата да бъде оставена без движение, а евентуално – да бъде отхвърлена като неоснователна.

На основание чл. 436, ал. 3 от ГПК съдебният изпълнител е изложил мотиви по обжалваното действие. Счита жалбата за неоснователна и иска да бъде оставена без уважение, а действията на ЧСИ да бъдат потвърдени. Излага се, че приетото адвокатско възнаграждение било по-малко от минималния размер, определен с Наредба № 1. Твърди се, че процесуалният представител на вискателя не само депозирал молба за образуване на изпълнителното дело, но също обжалвал действия на ЧСИ и депозирал становище по процесната жалба. Подчертава се липсата на доброволно изпълнение от длъжника в дадения му срок.

Съдът като взе предвид становищата на страните, намира следното от фактическа страна:

Видно от приложеното копие на изпълнително дело № 20219210401711 по описа на ЧСИ С.П. с рег. № 921 при СГС, същото е образувано по молба на вискателя Д.Н.-Б. срещу длъжника С.М. за предаване на владението върху Апартамент № 11, находящ се в гр. София, Столична община, район „Люлин“, ж.к. „*****“, в сградата на бл. № **, на III етаж, със застроена площ от 92,37 кв.м., с идентификатор № 68134.4359.210.14.11, заедно с прилежащото към апартамента зимнично помещение № 11. С молбата е поискано извършването на въвод в процесния имот. Приложен е изпълнителен лист от 20.05.2021 г., издаден въз основа на подлежаща на изпълнение заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК от 26.04.2021 г., издадена по гр.д. №20568 по описа за 2021 г. на СРС, 78 състав.

Представени са пълномощно от 29.04.2021 г., договор за правна защита и съдействие от същата дата, удостоверяващ уговарянето и заплащането в

брой на адвокатско възнаграждение в размер на 1000 лв.

В хода на изпълнителното производство, процесуалният представител на вискателя е изготвил и внесъл молба въз основа, на която е образувано изпълнително дело №20219210401711 по описа на ЧСИ С.П. с рег. № 921 при СГС и е посочил изпълнителен способ-въвод въз владение на процесния имот.

На 07.06.2021 г. на длъжника е връчена покана за доброволно изпълнение, в която ЧСИ е посочил имота, чието предаване се претендира. като е определил и дата за предаване на владението – 24.06.2021 г. от 11.00 часа.

На 09.06.2021 г. на процесуалния представител на длъжника е връчено съобщение за насрочен въвод. е заявил възражение срещу размера на претендираното адвокатско възнаграждение.

На 24.06.2021 г. е съставен протокол за въвод въз владение, в който се установява, че на посочената дата в процесния имот се е намирало третото лице – Г.Б., заявяващо, че е собственик на имота. С оглед на горното е отказано извършването на въвод. Срещу постановления отказ е подадена жалба от вискателя, която е оставена без уважение от СГС, II Е въззивен състав – Решение от 12.08.2021 г. по ч.гр.д. № 9427 по описа за 2021 г.

С обжалваното в настоящия процес постановление от 29.06.2021 г., частният съдебен изпълнител е оставил без уважение молбата на длъжника, вх. № 15873/23.06.2021 г. за намаляване на адвокатското възнаграждение.

При така установените факти, съдът приема следното от правна страна:

Частната жалба е подадена от надлежна страна и в срок (препис от обжалваното постановление е връчено на 14.07.2021 г.), срещу акт подлежат на обжалване, поради което се явява процесуално допустима.

Действително е допусната техническа грешка при изписването на номера на изпълнителното дело в петитума на жалбата и не е посочен номер и дата на обжалвания акт. Посочените пропуски обаче не водят до нередовност на сезирания акт, т.к. номерът на изпълнителното дело е правилно изписан в мотивите на жалбата, а и делото е индивидуализирано с посочването на страните, ЧСИ, и предмета. Обжалваното постановление също е в достатъчна степен индивидуализирано – касае се за отказ на ЧСИ за редуциране на адвокатски хонорар, искане за което е направено от длъжника по конкретно изпълнително дело.

Жалбата срещу отказа на ЧСИ Петров да намали разноските по изпълнението е допустима и подлежи на разглеждане по същество. Има надлежен акт на ЧСИ, с който отказва намаляване на адвокатския хонорар в изпълнителното производство до сумата от 200 лв., а именно обжалваното Постановление от 29.06.2021 г. Длъжникът по изпълнението е поискал от ЧСИ да бъдат намалени разноските за адвокатско възнаграждение от 1000 лв. до сумата от 200 лв., което искане не е уважено, ето защо и настоящият

съдебен състав приема, че постановлението на ЧСИ по въпроса за разносните подлежи на обжалване пред съда.

Следователно подадената частна жалба е допустима.

По съществото на жалбата:

Съобразно приетото в Тълкувателно решение № 2/2013 от 26 юни 2015 г. на ВКС, ОСГТК, първоначалният възискател прави разноски по образуването на изпълнителното дело, по осъществяването на изпълнителния способ, постъпленията от който се разпределят, по осъществяване на други изпълнителни способности, както и разноски за възнаграждение на един адвокат, от които (при възражение от длъжника или от някой от присъединените кредитори) се признава тази част, която съответства на действителната фактическа и правна сложност на изпълнителното дело с оглед различната роля на адвоката при възлагането на изпълнението на държавен съдебен изпълнител, който няма право да определя изпълнителния способ; и ролята на адвоката при възлагането на изпълнението на частен съдебен изпълнител, комуто може да е възложено да определя изпълнителния способ.

Длъжникът не отговаря за разносните на възискателя, направени за изпълнителни способности, които не са приложени. Последното е прието както в цитираното по-горе Тълкувателно решение, така и в Решение № 251 от 5.09.2012 г. на ВКС по гр. д. № 517/2011 г., IV г. о., ГК, постановено по реда на 290 ГПК.

Съобразно нормата на чл. 10 (Изм. - ДВ, бр. 28 от 2014 г., доп. - ДВ, бр. 84 от 2016 г.), т. 1 и т. 3 от Наредба № 1, за процесуално представителство, защита и съдействие на страната по изпълнително дело възнаграждението е: т. 1. (изм. - ДВ, бр. 2 от 2009 г., бр. 28 от 2014 г.; изм. с Решение № 5419 на ВАС на РБ - бр. 45 от 2020 г., в сила от 15.05.2020 г.; изм., бр. 68 от 2020 г.) за образуване на изпълнително дело - 200 лв.; и т. 3. (изм. – ДВ, бр. 28 от 2014 г., бр. 84 от 2016 г.) за процесуално представителство, защита и съдействие на страната по изпълнително дело, което има за предмет въвод или опразване на недвижим имот – 1/2 от съответните възнаграждения по чл. 7, ал. 2 на база стойността на имота;

Настоящият съдебен състав намира, че длъжникът не дължи разносните за адвокатско възнаграждение по т. 3, тъй като безспорно не е осъществено законосъобразно принудително изпълнение чрез посочения от възискателя способ, а именно въвод във владение на процесния имот.

Призовката за доброволно изпълнение е връчена на длъжника на 07.06.2021 г., като е насрочена дата за предаване на владението на имота – 24.06.2021 г. от 11.00 часа. На посочената дата в процесния имот се е намирал Г.Б., който е заявил собственически претенции върху него, поради което е

отказано извършването на въвод. Отказът е обжалван от вискателя, но е потвърден с влязло в сила Решение от 12.08.2021 г., постановено по ч. гр. д. №9427 по описа на СГС, ГО, II Е въззивен състав, за 2021 г.

Предвид горното настоящият съдебен състав приема, че посочения от вискателя способ, не е приложен, съответно длъжникът не дължи и адвокатско възнаграждение на вискателя за извършване на действия с цел предаването на владението върху процесния имот.

В допълнение следва да се посочи, че съгласно изпълнителния лист от 20.05.2021 г., издаден от СРС, 78 състав, послужил за образуване на изпълнителното дело, С.М. е осъдена да предаде владението върху процесния имот на Д.Н.-Б.. Съгласно чл. 522, ал. 1, изр. 1 ГПК лицето, на което е присъден имот, се въвежда във владение. Така единственият възможен изпълнителен способ за изпълнение на влязлата в сила процесна заповед за изпълнение е въвода във владение, който е и поискан от процесуалния представител на вискателя. Следва да се подчертае, че съгласно чл. 426, ал. 2 ГПК, в молбата си вискателят посочва начина на изпълнението. Сезирането на ЧСИ с конкретен изпълнителен способ е условие за редовност на молбата на вискателя, поради което първоначалното посочване на изпълнението следва да се счита, че е основание за начисляване адвокатско възнаграждение само за образуване на изпълнително дело по т. 1 на чл. 10 Наредба № 1, а не и по т. 2 или 3 на същата разпоредба. В чл. 426, ал. 2 изр. 2 ГПК е предвидено, че в течение на производството вискателят може да посочва и други начини на изпълнение, като в такива случаи е предвидено да бъде начислявано адвокатско възнаграждение по т. 2 и 3 на чл. 10 Наредба № 1 за процесуално представителство, защита и съдействие на страните по изпълнително дело (в този смисъл – Решение № 262342/08.04.2021 г., СГС, ГО, IV-Е въззивен състав, постановено по ч.гр.дело № 1485 по описа за 2021 година, чиито мотиви се споделят и от настоящия състав). Поради изложеното, съдът намира, че в случая не следва да се присъжда адвокатско възнаграждение на пълномощника на вискателя по чл. 10, ал. 1, т. 3 Наредба № 1, тъй като освен подаването на молба за образуване на изпълнителното дело, в която е посочен единствения възможен изпълнителен способ, като посочването му е било и изискване за редовност на молбата, съгласно разпоредбата на чл. 426, ал. 2 ГПК, процесуалният представител на вискателя е установено само да се е явил в деня на насрочения неосъществен въвод и да е подал частна жалба срещу отказания въвод, която жалба е оставена без уважение от съда, но не е правил искания за прилагането на различни от първоначално посочения изпълнителни способности.

Не може да се сподели и становището, изложено от вискателя и ЧСИ, че процесното изпълнително дело се характеризирало със завишени степени на фактическа и правна сложност в сравнение с обичайните. Тази теза не беше аргументирана и не намира опора във фактите, установени от съда по делото.

Ето защо жалбата се явява основателна и дължимото от длъжника адвокатско възнаграждение трябва да възлиза на сумата от 200 лв., до който размер следва да бъде намалено.

Мотивиран от горното, Софийски градски съд,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Постановление от 29.06.2021 г. на ЧСИ С.П., рег. № 921 на КЧСИ, с което е отказано да бъде редуцирано адвокатското възнаграждение за процесуално представителство на вискателя и вместо него постановява:

НАМАЛЯВА по жалба с правно основание чл. 435, ал. 2, т. 7 от ГПК на С.А. М., ЕГН *****, дължимите в изпълнителното производство по изпълнително дело № 20219210401711 по описа на ЧСИ С.П., рег. № 921 на КЧСИ, от длъжника С.А. М. разноси за адвокатско възнаграждение от 1000 лв. на 200 лв.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____